

Hege Marthinsen

Fra: Rigmor.Raen@kongsberg.kommune.no
Sendt: 18. juli 2002 08:06
Til: Postmottak MD
Kopi: Heidi-Hesselberg.Loken@kongsberg.kommune.no
Emne: Kongsberg kommune, Kulturtjenesteshøring av NOU 2002:1 Fortid former framtid-
Utfordringer i en ny kulturminnepolitikk

Her følger Kongsberg kommune, Kulturtjenstens høringsuttallease:

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Arkivsak: 01/04849	
--------------------	--

ØKT SATSING PÅ KULTURMINNEFORVALTNING KOMMUNSEKTOREN

Saksbeh.: Reidun Fjeld	Arkivkode:
Saksnr.: Utvalg	Møtedato
0049/01 Utvalg for kultur	19.12.01

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler: Heidi Hesselberg Løken	Arkiv:
Arkivsaksnr.: 01/05087	

Saken behandles i følgende utvalg:

Utvalg: Dato:
Utvalg for kultur 19.12.01

FORDELING AV ANSVAR OG MYNDIGHET ETTER KULTURMINNELOVEN

Rådmannens forslag til vedtak:

1. Kongsberg kommune Kulturtjenesten må sikres kapasitet tilsvarende 0,5 stilling knyttet til desentralisert kulturminnevernrådgivning.
2. Kongsberg kommune Plan-og Næringstjenesten må sikres kapasitet tilsvarende 0,5 stilling knyttet til arbeid med desentralisert databaser innen kulturminnevern.
3. Den statlig sentrale organisering innen kulturminneforvaltning konsolideres.
4. Den regionale organisering (idag kjent som fylker) avgrenses til Riksantikvarens delegerte korrektivarena.

5. Museumsvesenet konsolideres og istandsettes/forsterkes som kompetansesentra med tilhørende utredning/skjøtselskapasitet for kommunene.
6. Miljøverndepartementet må ha en hovedfunksjon i å utvikle elektronisk hjelpeverktøy til effektive databaser innen kulturminnevern.
7. Miljøverndepartementet må ha en hovedfunksjon i et veileder og opplæringsprogram for bruk av plan-og bygningsloven innen kulturminnevern.
8. Kongsberg kommune ønsker å delta som forsøkskommune innen kulturminnevern såfremt overstående gjennomføres/igangsettes.

Vedlegg:

1. Alle tiders Kulturminnevern, Riksantikvaren 2001.
2. Økt satsing på kulturminneforvaltning i kommunesektoren, Fylkeskommunen.
3. Løse kulturminner, Miljøverndepartementet.

Organisasjonssak: N

BAKGRUNN :

Regjeringen ønsker å styrke det kommunale miljøvernansvaret ved å gi kommunene økt myndighet og ansvar, og flere oppgaver. Dette er i tråd med de signalene regjeringen har gitt i St.meld.nr 24 (2000-2001) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand og i St.meld. Nr. 31 (2000-2001) Kommune, fylke, stat - en bedre oppgavefordeling.

Bakgrunnen for dette er et ønske om å styrke lokaldemokratiet samt oppnå en større forståelse lokalt for viktige miljøvernpolitiske oppgaver, både hos lokale myndigheter og politikere og i lokalbefolkningen. Det er også et mål å få til en bedre fordeling av oppgavene mellom staten og kommunesektoren. Kulturminneforvaltningen inngår som en viktig del av den samlede miljø-og ressursforvaltningen og er gjenstand for tilsvarende vurdering. Økt ansvar og myndighet til kommunesektoren innenfor kulturminneforvaltningen er en del av arbeidet med å modernisere offentlig forvaltning og styrke lokaldemokratiet. Miljøverndepartementet mener at kommunene bør få myndighet overfor alle miljøutfordringer av lokal karakter. Dette innebærer bl.a at kommunen vil være forurensingsmyndighet når det gjelder alle forurensingsspørsmål av lokal karakter, og takle lokale utfordringer knyttet til friluftsliv, vern av biologisk mangfold, kulturminner -og miljøer.

Når en skal vurdere hvilke oppgaver kommunene skal løse, bør en likevel ta hensyn til at det i enkelte tilfelle kan være mer ressurseffektivt og mer hensiktsmessig å benytte nasjonale virkemidler (jmf. strandsoner langs Oslofjorden, fredningssak Kongsberg Sølvverk mv.) I tillegg er det viktig å få til en effektiv og hensiktsmessig fordeling av ansvar og arbeidsoppgaver mellom miljøverndepartementet og et slanket regionalt korrektiv og videre ut til kommunene. Et forsterket konsolidert museumsnettverk bør bistå som et rådgivende organ med tilført kapasitet til grundige vernefaglige uttalelser der kommunene har behov for dette.

Miljøverndepartementet ønsker å få en tilbakemelding fra kommunesektoren hvilken myndighet etter kulturminneloven som bør overføres til kommunesektoren herunder også hvilke behov/konsekvenser dette utløser.

FAKTAFORESTILLING :

Oppbyggingen av forvaltningen innen kulturminnevern er i dag svært kompleks . Miljøverndepartementet er overordnet myndighet innen det totale forvaltningsområdet og fungerer som det politiske sekretariatet innen arbeidsområdet. Riksantikvaren er knyttet til Miljøverndepartementet som faglig sekretariat innen arbeidsområdet. Samtidig er Riksantikvaren det faglig overordnet direktorat for den utøvende virksomheten innen landets grenser. De ulike museer med forvaltningsansvar innen dette området er underlagt Kulturdepartementet med unntak av 4 (av 5) arkeologiske landsdelsmuseer som er underlagt Undervisnings-og forskningsdepartementet. Riksantikvaren overtok fra 01.01.2001 museenes ansvar som dispensasjonsmyndighet i forhold til alle automatisk fredete kulturminner

og skipsfunn. Hensikten var å få et klarere skille mellom utgraving/formidling/forskning og den rene forvaltning.

Situasjonen i de store byene, samt i en kulturby/kommune som Kongsberg, er spesielt kompleks. (Viser til nasjonal fredningssak Søilverket, bredt spekter av kulturminner, Vestsida er et kulturmiljø av nasjonal betydning, vi har regionalt museum og nasjonalt museum midt i en konsolideringsdebatt mv.) I de store byene samt i en kulturby/kommune som Kongsberg står ofte nasjonale kulturminneverdier opp mot byens behov for endring. Departementet må følgelig få en tilbakemelding vedr. hvilket virkemiddelsett vi spesielt har behov for når konflikter mellom vern og utvikling skal håndteres lokalt. Videre bekrefte behov for kapasitet/økonomi i kommunene når myndighet/oppgaveløsning desentraliseres. Videre bekrefte behov for utvidet kapasitet i et konsolidert museumsvesen. Et museumsvesen med kapasitet til kulturvern faglige uttalelser der kommunene må ut og hente dokumentasjon/spesialkompetanse.

De regionale forvaltningsledd i dag er : Fylkeskommunen (som selvstendig politisk organ som ivaretar en del statlige oppgaver regionalt). Sametinget (for samiske kulturminner). De arkeologiske landsdelmuseene (ved forvaltning av automatisk fredete kulturminner) og de marine arkeologiske museene/sjøfartsmuseene (skipsfunn). Den lokale forvaltningen skjer i kommunene. Et viktig poeng ved kommunen og fylkeskommunen er at dette er de forvaltningsnivåene som forestår den allmenne areal-og sektorovergripende planleggingen i samfunnet. Kulturminneforvaltningen på Svalbard ligger hos Sysselmannen knyttet til egen forskrift om kulturminneforvaltning.

Riksantikvarens viktigste ansvar er :

- ? Erklære hvilke bygninger fra perioden 1537-1649 som skal være automatisk fredet.
- ? Registrere objekt eller område som automatisk fredet samt bemyndigede instanser til å foreta slike registreringer.
- ? Tinglyse automatisk fredede byggverk.
- ? Være dispensasjonsmyndighet for automatisk fredete kulturminner. I gruppen av automatisk fredete byggverk fra perioden 1537 - 1649 gjelder dette dog bare for kirker og statlige eide byggverk.
- ? Avgjøre forskningsutgraving for automatisk fredete kulturminner, løse kulturminner og skipsfunn.
- ? Gi tillatelse til inngrep i skipsfunn.
- ? Fastsette finnerlønn for løse kulturminner og skipsfunn.
- ? Vedta fredning av båter - og dispensasjoner fra fredning.
- ? Vedta fredning av byggverk og anlegg.
- ? Vedta områdefredning rundt fredete kulturminner.
- ? Vedta ved forskrift hvilke statlige byggverk og anlegg som skal fredes.
- ? Vedta midlertidig fredning.
- ? Gi utførselstillatelse for over 50 år gamle båter.
- ? Være innsigelsesmyndighet i henhold til forslag om planvedtak etter plan-og bygningsloven.

Fylkeskommunens viktigste ansvar er :

- ? Ha forvaltningsansvar for automatiske fredete kulturminner (med unntak av myndigheten som er tillagt Riksantikvaren; særlig dispensasjonsmyndigheten og den myndigheten som er tillagt de arkeologiske landsdelmuseene). Fylkeskommunen har dog dispensasjonsmyndigheten for automatisk fredete byggverk fra perioden 1537-1649 med unntak av kirkene i denne perioden og byggverk i statlig eie.
- ? Fastsette vedtak om sikringssone.
- ? Motta søknader mv som gjelder kulturminner som omfattes av loven.
- ? Være dispensasjonsmyndighet for vedtaksfredete kulturminner, områdefredninger og kulturmiljøer.
- ? Vedta midlertidig fredning og dispensere fra vedtaket.
- ? Være innsigelsesmyndighet etter plan og bygningsloven.

Sametinget viktigste ansvar er :

- ? Samme myndighet som fylkeskommunene for de kulturminner som er samiske.

De arkeologiske landsdelmuseenes viktigste ansvar er :

- ? Søke etter, registrere, vedlikeholde, grave ut, mv og avgjøre bl.a

forskningsutgraving av automatisk fredete kulturminner, med unntak av kirkelige bygninger og anlegg, befestningsanlegg/borger og byanlegg fra middelalderen og rester av slike.

- ? Gjennomføre utgraving som følge av dispensasjon.
- ? Grave frem, flytte og granske mv løse kulturminner, med unntak fra de områder som ligger under Riksantikvarens ansvar.
- ? Avgjøre om løse kulturminner kan overlates til finner eller grunneier.
- ? Avgjøre om det skal graves frem og tas opp skipsfunn mv på land fra oldtid og middelalder og avgjøre om slike funn kan overlates til grunneier eller finner.
- ? Forvalte statens eiendomsrett til løse kulturminner.

De Marinearkeologiske forvaltningsmuseene/sjøfartsmuseenes viktigste ansvar er :

- ? Søke, registrere og vedlikeholde mv automatisk fredete kulturminner under vann.
- ? Gjennomføre utgraving som følge av tillatelse.
- ? Avgjøre og forestå utgraving av over 100 år gamle skipsfunn.
- ? Motta meldinger om funn, og avgjøre om funn kan overlates til finner eller grunneier.
- ? Forvalte statens eiendomsrett til skipsfunn mv

Kommunenes viktigste ansvar er :

- ? Selv om kommunene ikke har formell myndighet etter kulturminneloven i dag, har de et stort miljøansvar og vesentlig myndighet gjennom sitt arbeid med plan-og bygningsloven.

Plan-og bygningsloven

- ? Kan etablere vern. Formålet med loven er å samordne statlig, fylkeskommunal og kommunal virksomhet og gi grunnlag for vedtak om bruk og vern av ressurser og om utbygging. Gjennom denne har kommunen ansvar for å ivareta kulturminnehensyn i forbindelse med sin planlegging. Sentralt her er den beskyttelse en arealplan (særlig reguleringsplan) innebærer og da som regulering til bevaring. En rekke bygge-eller anleggstiltak krever også kommunens tillatelse. Plan-og bygningsloven har tilsammen 123 paragrafer, svært mange av disse kan komme til anvendelse i forbindelse med ulike typer av kulturminner. Her har kommunene en rekke muligheter allerede i dag for selv å erkjenne sine ressurser og ta vare på denne arven for fremtiden.

- ? Lov om kulturminner av 9. Juni 1978 nr. 50

Kulturminneloven av 1978 er særloven for vern av kulturminner. I likhet med en del annen offentlighetsrettslig lovgivning gir loven adgang til regulering av den privatrettslige eierrådighet. Et viktig grep her er fredning. Lovens virkemidler er imidlertid i hovedsak begrenset til de kulturminner som på grunn av sin nasjonale verdi har behov for særlig beskyttelse. Svært mange kulturminner og kulturmiljøer faller således utenfor loven og her er man avhengig av andre typer beskyttelse, f.eks selvpålagt vern eller regulering til bevaring gjennom plan-og bygningsloven. De ulike virkemidler i loven må vurderes på bakgrunn av de trusler kulturminnene er utsatt for. Den vesentligste trussel mot kulturminner er den sterke omforming av landskapet og bygningsmassen som har funnet sted i etterkrigstidens Norge

Av sentrale regler i plan-og bygningsloven lov samt kulturminneloven fremholdes særlig følgende muligheter :

- vedta reguleringsplan med reguleringsbestemmelser og bebyggelsesplan med bestemmelser, som uten innsigelse vil kunne dispensere fra det vern automatisk fredete kulturminner har.
- båndlegge områder i inntil 4 år til vern av kulturminner i kommuneplanens arealdel.
- verne områder, byggverk og anlegg ved regulering til bevaring.
- vedta midlertidig bygge-og deleforbud i påvente av regulering eller omregulering til vern av kulturminner.
- plikt til å melde alle tiltak til fylkeskommunen som kommer i berøring med de kulturminner som er fredet eller på annen måte er beskyttet av kulturminneloven.
- plikt til ved utarbeiding av reguleringsplan og bebyggelsesplan og egne grave-og byggetiltak å undersøke om planentiltaket kan berøre ikke kjente automatisk fredete kulturminner og skipsfunn.

- ha oversikt over SEFRAK-registrerte automatisk fredete kulturminner og vedtaksfredete kulturminner
- avgjøre på byggesaksnivå oppføring/endring/riving av anlegg/byggverk og vesentlige terrenginngrep.

Offentlig forvaltning utenfor kulturminneloven.

Kulturminneloven verner bare en del av våre kulturminner. De som i hovedsak ikke er formelt sett vernet etter kulturminneloven er :

- * Arkeologiske kulturminner yngre enn 1536
- * Statens verneverdige bygninger (et fåtall er fredet etter § 15)
- * Kirker og alt kirkeinventar som er yngre enn år 1650 (to kirker er fredet etter § 15)
- * Tekniske anlegg sombruer, havner, veganlegg, demninger (to bruer, en telegrafledning og to veganlegg er fredet etter §15)
- * Kulturmiljøer (to gårdstun med kulturlandskap og et skoltesamisk kulturmiljø er fredet etter § 20, Kulturminnet Sølvverket Kongsberg er som kjent under utredning)
- * Båter (båter som er eldre enn 100 år er bare beskyttet av § 14 som skipsfunn/vrak).

UTREDNING:

Plan-og bygningsloven er kommunenes viktigste redskap for å ivareta hensynet til kulturminner og kulturmiljøer. I vernesammenheng er den et dynamisk virkemiddel ved at planen rulleres. På denne måten kan arealbruken følge utviklingen av de nasjonale resultatmålene for kulturminneforvaltningen. Foreslåtte endringer av plan-og bygningsloven innebærer at i miljøkonsekvenser innarbeides den ordinære planleggingen. Dersom forslaget følges opp, samt at kulturminnevernet skal desentraliseres må kommunene sikres tilgang til nødvendig kulturminnekompetanse.

Kongsberg kommune bør oppdatere sin verneplan fra 1984. Planen må knyttes opp mot arbeidet med kommuneplanen og danne grunnlag for den overordnede arealdisponeringen som skjer gjennom kommuneplanens arealdel. I arbeidet med kommuneplanen må kommunen kartlegge hvilke landskap, historiske strukturer og bygningsmiljøer som bør ivaretas. Kommunes viktigste landskapstrekk og kulturspor bør ligge som premisser i kommunens arealdel, slik at valg av utbyggings-/fortettingsområder og kommunikasjonslinjer tar hensyn til disse verdiene. Kommunene må sikres tilgang til kapasitet/økonomi til dette dersom desentralisert myndighet og oppgavefordeling legges ut til kommunene.

Kommunenes mulighet til også å forenkle/knytte overstående til effektive databaser er tilstede teoretisk sett i dag, men kommunene må sikres kapasitet slik at slike redskap kan nyttes fullt ut (arealis mv). Miljøverndepartementet må videre ha en hovedfunksjon i å utvikle hjelpeverktøy.

Også andre hjelpeverktøy må videreutvikles. Miljøverndepartementet ved Riksantikvaren må ha en hovedfunksjon i et veileder og opplæringsprogram for bruk av plan-og bygningsloven. Opplæringspakke i bruk av stedsanalyser for å evaluere kvaliteter i ulike kulturmiljøer. Eksisterende faktagrunnlag må gjøres tilgjengelig elektronisk slik at kommunene kan nyttiggjøre seg dem.

Ved en desentralisering må den komplekse sentrale organisering også forenkles, der bør være et større potensiale for samordning og forenkling jmf. det store mangfold av nettverk/ råd/utvalg/myndighetsutøvelse innen kulturminnevern og museumsdrift. En desentralisering må resultere i konkret overføring av kapasitet/økonomi ut til kommunene og ut til et forsterket konsolidert museumsvesen mht kulturminnefaglig kompetanse/kapasitet. En museumsstruktur med vesentlig færre og dermed faglig og administrativt sterkere enheter enn i dag. Museene skal tjene samfunnet og samfunnets utvikling. Det innebærer at de enkeltes museenes mål og arbeidsinnsats må relateres til samfunnets behov, noe som forutsetter at museene orienterer seg bredt og gjør bevisste valg. Museenes betydning bør derfor ikke måles i hva de er, men i hvilken påvirkning de har for dagens og framtidens mennesker og samfunn. Det er videre nødvendig at de konsoliderte museene skal ha en så sterk og faglig plattform at de på en meningsfull måte kan bidra.

Kongsberg kommune bør advare mot å bygge opp nye støtteapparat/nettverk på regionalt nivå som så vidt antydnet i en trykksak fra Miljøverndepartementet.

Det er særdeles viktig at man nå utnytter museumsvesenet som de fremtidige arenaer for spesial kompetanse, fagnettverk og veiledning innen kulturminnevern. Vel og merke et museumsvesen med tydeligere form for partnerskap og driftsfellesskap. Slike museer vil kunne bli lett tilgjengelig og synlig, ha nødvendig kompetanse og kapasitet for kommunene, kjenne problemene godt og ha tillit og autoritet lokalt. Det fremtidige regionale ledd, enten man fra politisk ståsted velger fylker, fleksible eller rigide regioner, bør sitte igjen med et avgrenset delegert korrektiv/innsigelsesmyndighet der Riksantikvaren ser det mest hensiktsmessig å ha et regionalt ledd for å sikre det de finner som hensiktsmessig nærhet til kommunenes arbeid. Deler av dagens dyktige kulturvernkompetanse sentralt og fylkeskommunalt bør følgelig overføres museumsvesen og kommuner som ledd i desentraliseringsvedtaket fra Miljøverndepartementet. De sentrale og regionale ledd kan ikke bestå med dagens bemanning, når kommuner og museumsvesen får utvidet sitt ansvars-og myndighetsområde. Det er urealistisk å forvente at offentlig forvaltning utvides til et både-og.

Miljøverndepartementets konkrete forslag/eksemplifisering er knyttet til delegert myndighet vedr. :

? landskap Er fremdeles under utarbeidelse i Direktoratet for naturforvaltning. Strategien vil først foreligge desember 2001, men det signaliseres en styrkning av de kommuner som har svakere forutsetninger enn andre slik at alle når et faglig tilfredstillende nivå jmf. ytterligere delegering. Delegering vil fungere dersom det er grunnleggende interesse og engasjement i kommunene, kompetanse om landskapsforvaltning blant planleggere, tilgjengelige og brukervennlige databaser for å kunne identifisere verdiene og prioritere mellom dem.

? områdefredning- § 19 fredning (fredning av et område rundt et fredet kulturminne) og kulturmiljøfredning-§ 20 fredning (fredning av et kulturmiljø). Her bør en statlig inngripen imidlertid dempe/beskytte kommunen mot utilbørlig utbyggingspress vedr. de mest verdifulle miljøene som anbefales definert ut i fra nasjonal verdi. Dette forhindrer ikke "nedenfra og opp" (fra kommune til stat) - evt. kommunalt initiativ knyttet til en "mildere" verneform som f.eks spesialområde bevaring. Forslaget vil fungere dersom det er grunnleggende interesse og engasjement i kommunene, lett tilgjengelig kompetanse gjennom et konsolidert museumsvesen jmf. faglig dokumentasjon av verdiene, egenkompetanse/evt. lett tilgjengelig kompetanse vedr. formelle prosedyrer, høringer mv., tilgjengelig skjøtsel/praktisk tilrettelegging gjennom et konsolidert museumsvesen. Samt at registre, databaser, kart og annet verktøy er ajourførte og velfungerende.

? arkeologiske kulturminner/marinearkeologiske kulturminner. Forslaget dreier seg om overføring av myndighet knyttet til å registrere automatisk fredete kulturminner, skjøtsel og vedlikehold av automatisk fredete kulturminner, inngrep i automatisk fredete kulturminner, kreve ulovlig tiltak fjernet eller rettet og fastsette utvidet sikringssone rundt automatisk fredete kulturminner. Vil kunne fungere når kommunene har kapasitet/økonomi tilgang til å kjøpe arkeologisk kompetanse fra et konsolidert museumsvesen og det foreligger oppdaterte tilgjengelige og anvendbare registre. Staten må fortsatt ha mulighet til å gripe inn og det må foreligge nasjonale retningslinjer for arbeidet. Da den samlede arkeologiske kompetansen i Norge er liten, er det vesentlig at man i konsolideringsarbeidet vedr. museumsvesenet i stor grad samler den arkeologiske kompetansen man har systematisk, både for å kunne bidra til et forsterket samlet arkeologisk "miljø" og nettverk - men også i dette arbeidet vurdere konsolidering med Norge sett i "fugleperspektiv" - slik at dette miljøet er lett tilgjengelig for alle kommuner. Videre må problemstillinger knyttet til økonomi drøftes inngående i Miljøverndepartementet. Arkeologiske arbeider er ofte store i omfang, uforutsigbare og dyre. Flere stillinger innen arkeologi i dag f.eks er helt eller delvis finansiert av tiltakshavere.

? Fartøyvern. Forslaget dreier seg om utarbeide verneplaner, forvalte midler til fartøyvern på bakgrunn av "oveføringsmodell", forberede fredningssaker, forvaltning av fartøyene, gi tillatelse til utførsel. Vil kunne fungere når kommunene er tilført kapasitet/økonomi til å kjøpe kompetanse/tjenestene fra fartøyvernsentrene.

? løse kulturminner. Det er nå nedfelt i forskrift til kulturminneloven at landsdelsmuseene er de institusjonene som skal forvalte statens eiendomsrett til løse kulturminner. Der er dermed lagt et klarere ansvar på museene når det gjelder ivaretagelse av disse kulturminnene. Dagens ansvars-og myndighetsfordeling (se vedlegg 3) anbefales, med unntak av at kommuner kan overta fylkeskommunens rolle som mottaker av funn om løse kulturminner dersom desentralisering medfølger kapasitet/økonomi.

? bygninger og anlegg. Forslaget innebærer fatte vedtak om midlertidig fredning, vedtaksfredning, dispensasjon til inngrep i vedtaksfredet kulturminne eller område, undersøke og gi pålegg om istandsetting ved forsømt vedlikehold av fredet byggverk, forlenge fristen for å avgjøre om fredet byggverk mv skadet skal istandsettes eller gjenreises. Forutsetninger for delegering er at det må foreligge nasjonale retningslinjer for arbeidet, tilstrekkelig ressuser/kapasitet til å kjøpe/utnytte tilgjengelig kompetanse, tilfredstillende tilgang til oppdaterte registre over frede bygninger og eldre bebyggelse med kartfesting. Staten må fortsatt ha mulighet til å gripe inn.

I en rekke fagmiljøer (både i det offentlige såvel som i museumsvesenet) foregår i dag en debatt om lokaldemokratiet er i stand til å ta på seg et slikt ansvar der nå legges opp til. Kulturminneinteressene vil bli ivaretatt på et nivå som har sterke utviklingsinteresser som kan komme i konflikt med kulturminnene. Videre kan nærhet til tiltakshaver gjøre det tungt for kommunene å gjennomføre belastende beslutninger; vern oppfattes med andre ord tryggere sett fra en del fagmiljøer dersom myndigheten legges sentralt. Det vil bli opp til lokaldemokratiet å svare på denne "mistenksomheten" og vise at man tror på denne form for delegering og er denne form for delegering verdig.

KONKLUSJON

Er oppsummert i forslag til vedtak.

Saksprotokoll

Utvalg: Utvalg for kultur
Møtedato: 19.12.01
Sak: 0049/01

Resultat: Innstilling vedtatt

Arkivsak: 01/04849
Tittel: FORDELING AV ANSVAR OG MYNDIGHET ETTER KULTURMINNELOVEN
Behandling:
Rådmannen v/kultursjef Heidi Hesselberg Løken foreslo følgende tillegg til punkt 1 og 2:
"Det forutsettes statlig finansiering."
Rådmannens forslag til vedtak med ovennevnte endringer ble enstemmig vedtatt.

Vedtak:

1. Kongsberg kommune Kulturtjenesten må sikres kapasitet tilsvarende 0,5 stilling knyttet til desentralisert kulturminnevernrådgivning. Det forutsettes statlig finansiering.
2. Kongsberg kommune Plan-og Næringstjenesten må sikres kapasitet tilsvarende 0,5 stilling knyttet til arbeid med desentralisert databaser innen kulturminnevern. Det forutsettes statlig finansiering.
3. Den statlig sentrale organisering innen kulturminneforvaltning konsolideres.
4. Den regionale organisering (i dag kjent som fylker) avgrenses til Riksantikvarens delegerte korrektivarena.
5. Museumsvesenet konsolideres og istandsettes/forsterkes som kompetansesentra med tilhørende utredning/skjøtselskapasitet for kommunene.
6. Miljøverndepartementet må ha en hovedfunksjon i å utvikle elektronisk hjelpeverktøy til effektive databaser innen kulturminnevern.

7. Miljøverndepartementet må ha en hovedfunksjon i et veileder og opplæringsprogram for bruk av plan-og bygningsloven innen kulturminnevern.
8. Kongsberg kommune ønsker å delta som forsøkskommune innen kulturminnevern såfremt overstående gjennomføres/igangsettes.

Med vennlig hilsen

Rigmor Råen

Telefon: 32 86 60 12

Faks: 32 86 60 25

E-post: rigmor.raen@kongsberg.kommune.no

All offisiell post sendes: postmottak@kongsberg.kommune.no ikke til den enkelte saksbehandler

Besøk vår internettside: <http://www.kongsberg.kommune.no>